

Pihvikarjastrategia

Keskustelunavaus pihviketjun toiminnan kehittämiseksi

Visio

Suomalainen pihviliha on korkealaatuista, puhdasta, eettisesti kasvatettua ja ympäristön huomioivaa. Tuotanto kattaa kotimaisen kysynnän ja tarjoaa valikoidusti tuotteita vientiin.

Toiminta-ajatus

Pihvikarjastrategia on keskustelunavaus, jonka pohjalta pihviketjun toimintaa voidaan kehittää tuottavalla ja kaikki osapuolet huomioivalla tavalla. Lisäämme keskinäistä ymmärrystä ja kommunikaatiota ketjun toimijoiden kesken. Osaamme vastata kuluttajan tarpeisiin nyt ja tulevaisuudessa.

Pihvilihan avaintekijät

- 1. Erinomainen syöntilaatu, joka perustuu pihvikarjan rotuominaisuuksiin ja eläinten hyvään hoitoon*
- 2. Suomen olosuhteisiin sopiva, nurmeen perustuva tuotantomuoto, joka huomioi ympäristönäkökohdat ja ylläpitää luonnon monimuotoisuutta*
- 3. Huipputason elintarviketurvallisuus ja eläinterveys*
- 4. Pihviliha on osa monipuolista, terveellistä ruokavaliota*

Sisällys

- 1. Lihakarjatuotannon tilanne ja tulevaisuuden näkymät**
- 2. Tuotannon kannattavuus ja lihan tuottajahinta**
- 3. Tuotantokustannukset ja ruokintaratkaisut**
- 4. Terveys, lääkintä, puhtaus, jäljitettävyys**
- 5. Tuotannon kestävyys ja eettisyys**
- 6. Ravinteiden kierrätys**
- 7. Maatalouspolitiikka ja -hallinto**
- 8. Vienti**
- 9. Kuluttajan tarpeet**
- 10. Viestintä**

1. Lihakarjatuotannon tilanne ja tulevaisuuden näkymät

Suomessa kulutetaan naudanlihaa 105 miljoonaa kiloa vuodessa, josta kotimaisen tuotannon osuus on noin 80 %. Tuonnin määrä vuonna 2016 oli 21,4 miljoonaa kiloa, kun vientiin meni 4,3 miljoonaa kiloa.

Kotimaisesta tuotannosta valtaosa on lypsyrotuisten nautojen lihaa, pihvilihan osuus on hieman alle 20 %.

Maatilojen kehitysnäkymiä luotaavan kyselyn (Suomen Gallup Elintarviketieto Oy, 2016) mukaan nautatilojen määrä vähenee nykyisestä 10790 tilasta noin puoleen vuoteen 2022 mennessä. Syyinä ovat heikko kannattavuus ja matala tuottajahinta. Eniten luopujia on maidontuotannossa.

Emolehmätiloilla ja muilla erikoistuneilla nautatiloilla tuotannon lopettaminen tulevien viiden vuoden aikana on vähäisempää, ennusteen mukaan luopujia on vain noin 120 tilaa. Varsinkin suurehkot emotilat ja loppukasvattajat ovat nautatiloista motivoituneimpia jatkamaan myös viiden vuoden kuluttua.

Jäljelle jäävien tilojen keskimääräinen koko kasvaa, joten yhtä tilaa kohden eläimiä on nykyistä enemmän. Tämä osaltaan hiukan täydentää tilojen lopettamisesta johtuvaa alenemaa naudanlihan tuotannossa. Lypsylehmien määrän arvioidaan vähenevän noin 20 000 eläimen verran, mutta emolehmien määrä pysyy ennallaan tai jopa kasvaa hiukan.

Pihvilihan tuotannolle on hyvät lähtökohdat ja valmiudet Suomessa, joten pihvilihan osuutta naudanlihantuotannosta tulee lisätä.

Siihen on pääosin kolme reittiä:

- *tuotantosuunnan muuttaminen pihvikarjaksi niillä tiloilla, joilla muutos on mahdollista laidunten riittävyden ja eläinsuojien soveltuvuuden kannalta, kohtuullisin investoinnein*
- *nykyisten pihvikarjatilojen yksikkökoon (eläinmäärän) kasvattaminen*
- *eläinaineksen optimointi parhaan kasvun/tuotoksen takaamiseksi koko pihviketjussa*

Pihvilihan osuus naudanlihantuotannosta nousee kehitysnäkymien valossa 17 prosentista 19:ään vuoteen 2022 mennessä. Pihvilihan potentiaalin huomioiden osuutta tulee kuitenkin kasvattaa selkeästi suuremmaksi. Samalla on avattava vaihtoehtoisia markkinoita kotimaisen kulutuksen rinnalle, jotta tuottajahintaa voidaan nostaa nykyisestä.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

1. *Lisätään pihvilihan osuutta kotimaisesta naudanlihantuotannosta 25 prosenttiin vuoteen 2025 mennessä*
2. *Kasvatetaan naudanlihan vientiä 8 miljoonaan kiloon vuoteen 2025, ja lisätään viennin kannattavuutta laatua ja hintaa painottamalla*
3. *Korostetaan nykyistä enemmän laadun merkitystä kuluttajaviestinnässä ja erilaistetaan kuluttajille tarjottavia tuotteita (alkuperä, eettisyys, syöntilaatu, esillepano, pakkaukset)*

2. Tuotannon kannattavuus ja lihan tuottajahinta

Naudanlihan tuottajahinta Suomessa on hiukan alle EU:n keskitason, ja noin 1€/kg vähemmän kuin Ruotsissa.

Suomessa on tyypillistä, että teurastamo toimii eläinten välittäjänä. Eläinaineksen hankintaa varten kasvattaja ei yleensä saa rahoitusta pankkisektorilta, joten eläinvälityksen sopimuskäytännön mukaan eläimet saa myydä teuraaksi ainoastaan välittäjätaholle. Käytännössä tämä tarkoittaa, että tuottaja saa teurastamolta valmiiksi päätetyn hinnaston, jossa ei ole neuvotteluvaraa.

Ruotsissa naudanlihan omavaraisuusaste on alimmillaan pudonnut lähelle 50 prosenttia, jolloin ruotsalaisen naudanlihan kysyntä on ollut tarjontaa suurempi ja sen tuottajahinta on noussut. Samaan aikaan Ruotsissa on tehty töitä kotimaisen lihan tunnettuuden eteen: alkuperä merkitään kuluttajapakkauksissa selkeällä Svensk Kött / Kött från Sverige -merkinnällä. Lisäksi Ruotsissa lihaketjun sopimuskäytännöt ja myynti tuottajalta teurastamolle noudattavat markkinatalouden lainalaisuuksia, jossa taloudellista sitouttamista vasikoiden hankinnan ja teurastamisen osalta esiintyy vähemmän. Tämä osaltaan parantaa tuottajan mahdollisuuksia neuvotella hinnoista.

Eläinmäärän lisäämistä tilatasolla pidetään yhtenä kannattavuuden parantamisen keinona. Se on kuitenkin perusteltua vain silloin, jos työt pystytään hoitamaan kustannustehokkaasti. Monella pihvikarjatilalla pääluvun kasvattaminen ei ole mahdollista ilman ulkopuolista työvoimaa. Tällöin tuotannon pitäisi kerralla kasvaa niin paljon, että ulkopuolisen työvoiman kustannukset voidaan kattaa. Samalla tulisi huomioida eläinten tilantarpeesta johtuvat mahdolliset navettainvestoinnit, laidunten tarve, lannan käsittelymahdollisuudet sekä kuivikkeen saanti ja varastointimahdollisuus.

Suomalaisen pihviketjun ongelmana on pirstaloituminen ja kansallisen tahtotilan puute. Ketjuun tarvittaisiin lisää ammattitaitoa ja ohjausta, parempaa kommunikaatiota ja yhteistyötä eri toimijoiden välillä. Sisältä päin kumpuavien ongelmien lisäksi maatalouden tukipolitiikka vääristää tilannetta; tukien tulisi ohjata ja kannustaa asioihin, joilla on vaikutusta tuotannon kannattavuuteen ja siihen, että **lopputulemana syntyy ruokaa kuluttajille**.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 4. Pihviketju määrittelee yhteisen tahtotilan: miksi teemme tätä ja miten toimimme tavoitteen eteen*
- 5. Ketjun osapuolten keskinäistä ymmärrystä ja luottamusta lisätään, mikä johtaa tiedonkulun ja yhteistyön paranemiseen*
- 6. Pihviketju toimii markkinalähtöisesti ja kustannustehokkaasti siten, että tulot jakautuvat reilusti*

3. Tuotantokustannukset ja ruokintaratkaisut

Tuotantokustannukset

Pihvilihan tuotannon kustannustehokkuus perustuu tarkkaan kannattavuuslaskentaan. Keskeistä on tilan olosuhteisiin ja tuotantostrategiaan sopivien eläinten valinta, laidunten ja rehujen tehokas hyötysuhde sekä taitava toiminnan johtaminen.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 7. Loppukasvattajille ohjataan mahdollisimman laadukkaita pihvivasikoita*
- 8. Emolehmien tulee olla oikean kokoisia ja siitossonnin valintaan kiinnitetään jalostuksessa huomiota*
- 9. Poistettavien eläinten kasvatus optimoidaan, esimerkiksi emojen loppukasvatukseen panostamalla saataisiin nopeasti lisää kiloja*

Ruokinta

Pihvikarjan kasvatus perustuu nurmen tuotantoon, ja laiduntaminen on naudalle lajityypillistä käyttäytymistä.

Keskiverto suomalainen pelto sopii paremmin nurmen kuin viljan viljelyyn, ja nurmialaa voidaan hyödyntää koko maassa, myös niillä alueilla, joilla muu viljely ei luonnonolosuhteiden vuoksi ole tuottavaa. Nurmiviljely sitoo hyvin hiiltä ja ehkäisee ravinnevalumia. Laiduntaminen on maisemanhoitoa, jolla on kerrannaisvaikutuksia lähiympäristön biotooppeihin ja luonnon monimuotoisuuteen.

Pihvikarjan vahvuutena on, ettei ostovalkuaisen käyttö ruokinnassa ole välttämätöntä. Ruokinnan perustekijöitä eli hyvälaatuista säilörehua ja ohraa voidaan täydentää kotimaisilla valkuaiskasveilla, kuten herneellä, härkäpavulla ja öljykasvien puristerouheella. Moni pihvikarjatila on valkuaisrehun osalta omavarainen.

Suomessa on runsaasti puhdasta vettä pihvikarjan kasvatuksen tarpeisiin. Eläimille voidaan juottaa niin hyvälaatuista vettä, että ihminenkin pystyy sitä juomaan, mutta vedestä ei silti ole pulaa. Suomessa pellot ojitetaan veden ohjaamiseksi niiltä pois päin, eikä laitumia keinokastella.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

10. Nurmialaa lisätään

11. Nurmietoutta ja tutkimusta lisätään (viljelyn ja lajikkeiden osaaminen ja tuntemus; eläinten ruokintaan vaikuttavat tekijät; hiilen sitominen; pintamaan ja ravinteiden sitominen)

12. Rehuketjun jäljitettävyyttä parannetaan ja kotimaisen rehun arvostusta lisätään

4. Terveys, lääkintä, puhtaus, jäljitettävyys

Eläintautien vastustusohjelmat ja karjankasvattajien ammattitaito ovat vaikuttaneet siihen, että vakavat eläintaudit ovat Suomessa harvinaisia. Eläinterveys ja lihan puhtaus ovat suomalaiselle naudanlihalle etu verrattuna maailmanmarkkinoihin.

Suomessa antibiootteja käytetään vain sairaan eläimen lääkintään, ja niiden käytöstä päättää eläinlääkäri. Kaikkien lääkeaineiden suhteen teuraseläimillä on varoaika. Antibioottiresistenssiä onkin meillä todettu kansainvälisesti verrattuna hyvin vähän.

Suomalainen naudanliha on käytännössä vapaata salmonellasta, joka on maailmalla erittäin yleinen.

Suomessa ei käytetä hormoneja naudanlihan tuotannossa, eikä kiellettyjen aineiden käyttöä ole Suomen kotieläintuotannossa osoitettu koskaan. (Evira)

Nautarekisterin vuoksi eläinten pito tiloilla on tarkasti tiedossa, ja mahdolliset tautiriskit pystytään rajaamaan nopeasti. Suomalainen naudanliha on jäljitettävissä viranomaistarpeisiin läpi koko tuotantoketjun. Kuluttajia palvelevaa jäljitettävyyttä tulee kuitenkin parantaa nykyisestä.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

13. Lihan puhtaus on lisäarvo, jonka tulee näkyä kuluttajahinnassa

14. Antibioottien käytön valvonta ja eläinterveys on jatkossakin pidettävä korkealla tasolla

15. Ruoan alkuperän todentaminen on tehtävä kuluttajille vaivattomaksi

päivittäistavarakaupassa, julkisin varoin tuotetussa ruokailussa ja ravintolasektorilla

5. Tuotannon kestävyys ja eettisyys

Nauta muuttaa ihmisravinnoksi paljon sellaista kasvillisuutta, jota ihminen ei voi sellaisenaan syödä. Kasvipeitteiset laitumet ja nurmet pitävät pintamaata paikoillaan ja pidättävät ravinteiden valumista vesistöihin. Monivuotisten nurmikasvien juuristo on tärkeä hiilivarasto.

Laiduntaessaan pihvikarja pystyy elvyttämään ja ylläpitämään luonnon monimuotoisuutta vaativissakin olosuhteissa, kuten pensoittuneilla tai metsittyneillä viljelymailla, rannoilla ja kivikoissa. Laiduntaminen on maisemanhoidollisesti tärkeää, ja samalla se parantaa monien kasvien, lintujen ja hyönteislajien elinmahdollisuuksia. Pihvikarjaa käytetään yleisesti myös kasvistoltaan herkkien luonnonsuojelualueiden hoitamiseen.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 16. Laiduntamisen kerrannaisvaikutukset lähiympäristön biotooppeihin ja luonnon monimuotoisuuteen tunnustetaan ja huomioidaan tukipolitiikassa ja lainsäädännössä*
- 17. Nurmen hiilensitomispotentiaali otetaan huomioon päästölaskelmia tasapainottavana tekijänä*
- 18. Laiduntaminen hyödynnetään kaupallisena lisäarvona*

Eläinten hyvinvointi

Pihvikarjan kasvatuksen keskeiset hyvinvointitekijät ovat eläinten liikkuminen vapaana, eläinsuojan kiinteä hyvin kuivitettu pohja, vasikoiden kasvaminen emojen hoidossa sekä laiduntaminen ja ulkoilu.

Tyypillisesti pihvikarjaa kasvatetaan oljella tai turpeella kuivitetuissa pihatoissa. Kylmäpihatoissa on hyvä tuuletus ja puhdas ilma, mikä edistää eläinterveyttä. Ympärivuotinen jaloittelu ulkona on tilakohtaista, mutta varsinkin uusissa eläinsuojissa se on yleensä tehty eläimille helpoksi. Liharotuiset eläimet viihtyvät hyvin kylmissäkin olosuhteissa.

Vasikat vieroitetaan vasta noin puolen vuoden iässä, ja siihen saakka kaikki emän tuottama maito menee vasikan hyväksi. Vasikat saavat juoda oma-aloitteisesti silloin kuin haluavat. Keväällä syntyneet vasikat seuraavat emoja laitumelle, jossa ne pääsevät toteuttamaan lajityypillistä käyttäytymistä.

Laki eläinten hyvinvoinnista luo perustan, joka on eläinten hyvän hoidon minimitaso. Jotta hyvinvoinnista voidaan saada kaupallista hyötyä suhteessa ulkomaiseen tuotantoon (esimerkiksi hyvinvointimerkki), on lainsäädännön vaatimustason ja toteutettavissa olevan käytännön väliin jätettävä liikkumavaraa.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 19. Eläinten hyvinvointiarviointi on voitava kaupallistaa ja siten parantaa kotimaisen pihvilihan kilpailukykyä*
- 20. Eläinten hyvinvoinnista on annettava puolueetonta ja asiantuntevaa tietoa kuluttajille*
- 21. Julkisissa hankinnoissa on käytettävä ostokriteerinä eläinten hyvinvointia. Kriteerien on oltava samat kotimaiselle ja ulkomaiselle tuotteelle.*

6. Ravinteiden kierrätys

Lannan ravinteiden kierrätyksellä korvataan uusiutumaton luonnonvaraa, fosforia. Suomessa vuosittain syntyvällä lantamäärällä pystyttäisiin korvaamaan kaikki maanviljelyksessä käytettävä väkilannoitefosfori. Lanta on voimavara, jolla on taloudellista arvoa.

Lannan levitystä ei saa rajoittaa siten, etteivät karjatilat pysty sijoittamaan lantaa mihinkään. Suomen sääolosuhteet ja vuosivaihtelu tulee ottaa huomioon lannan kuljettamisessa pellolle. Maan liiallista tiivistymistä ja rasiitetta tieverkostolle rospuuttoaikana tulee välttää. Lannanlevitys sopii vuodenaikaan, jolloin tiloilla on vähemmän akuutteja töitä.

Lannan ravinteiden käyttöä kasvinviljelyssä tulee edistää. Tähän voidaan vaikuttaa ohjaamalla pihvikarjan loppukasvatusta yksiköihin, joissa lannanlevitys ja rehun tuotanto onnistuvat tehokkaasti. Yhteistyötä kasvinviljelytilojen ja nautatilojen välillä tulee lisätä.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 22. Lannan hyötykäytön lisäämiseksi kehitetään uusia tehokkaita käsittelymenetelmiä ja toimintatapoja*
- 23. Ravinteiden talteenoton on oltava taloudellista ja ravinnehävikkiä ehkäisevää*
- 24. Lannan varastointia ja käyttöä koskevassa lainsäädännössä tulee huomioida Suomen maantieteelliset ja ilmastolliset lähtökohdat, tilojen erilaiset käytänteet sekä työn jakautuminen eri vuodenaikoihin*

7. Maatalouspolitiikka ja –hallinto

Suomen maatalouden erityispiirteet, kuten ilmasto, sääolot ja pieni tilakoko asettavat haasteita maataloudelle. Suomessa halutaan myös pitää elintarvikkeiden kuluttajahinnat edullisina ja taata ruokatuotannon omavaraisuus kriisitilanteiden varalta. Pihvikarjan kasvatusta on tuotantomuoto, joka edistää valtion tavoitteita pitää koko maa asuttuna. Nurmiviljelyyn perustuvana se on maataloustuotannon selkäranka, joka tukee omavaraisuutta myös kriisitilanteissa.

Maataloustukien tarkoituksena on mahdollistaa tuotanto. Tuet tulisi ensisijaisesti kohdistaa aktiiviseen toimintaan, joka täyttää Suomen ruokapolitiikan tavoitteet. Vain kannattavaa ja tuottavaa toimintaa pitää tukea.

Tuet ovat osa maatalousyrittäjän ansaintaa, ja niiden merkitys on suuri tuottajan toimeentulolle. Tukijärjestelmän monimutkaisuus yhdistettynä byrokraattiseen valvontaan ja raskaaseen sanktiointiin aiheuttaa tuottajille henkistä ja taloudellista taakkaa, joka vie huomion varsinaiselta työltä eli tilan hoitamiselta.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 25. Tukimaksatusten sanktiot koskevat vain sitä osa-aluetta, jossa viljelijä on tehnyt virheen*
- 26. Sanktioiden määrä on suhteessa rikkomuksen merkittävyyteen*
- 27. Tukien maksatusaikataulussa otetaan huomioon viljelijän toimeentulo ja oikea-aikaisuus tilan toiminnan kannalta*

8. Vienti

Korkealaatuiset ja turvalliset suomalaiset elintarvikkeet ovat tulevaisuuden vientivetureita. Pihvilihalla on hyvät edellytykset olla mukana tässä kehityksessä. Pihviketju tarvitsee vaihtoehdoisen markkinan tasaamaan kotimaista kysyntää, ja toisaalta premium-laadulle löytyy maailmalta maksukykyisiä kuluttajia.

Pihvilihan vienti on toistaiseksi ollut vaatimatonta. Siihen on monia syitä: vientiluvan saaminen ja viranomaistyö lihan puhtauden todentamisessa on hidasta; kotimaisen lihateollisuuden kiinnostus vientiä kohtaan on vähäistä; pihvilihan saatavuuden ja tasalaatuisuuden takaaminen on haasteellista; toimijoilta puuttuu markkinointi- ja myyntiosaamista; sopivia yhteistyökumppaneita ei löydy maailmalta helposti. Myös EU-maiden ulkopuoliset kauppasopimukset lisäävät naudanlihasektorin kilpailua ja nostavat kynnystä päästä vientimarkkinoille.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 28. Pihvilihan markkinointi- ja vientiosaamisen lisääminen*
- 29. Lihateollisuuden ja kaupan yhteistyö vientimarkkinoiden avaamiseksi*
- 30. Pihviketjun sisäinen ohjaus tuotteiden erilaistamiseksi ja kohdentamiseksi asiakaslähtöisesti*

9. Kuluttajan tarpeet

Liharotuisen naudan koko ruho on pihvilihaa päästä häntään. Kestävän kehityksen mukaista on, että kaikkia ruhon osia olisi helposti saatavilla, ja kuluttaja valmistaisi niistä ruokaa monipuolisesti. Vaikka pihvikarjan jauheliha on kiistatta erinomaista, tulisi kuluttajalle tarjota aidosti valikoimaa ja tuotteita, jotka lisäävät mielenkiintoa pihvilihaa kohtaan niin että tämä ostaa pihvilihaa toistekin.

Pihvilihan saatavuudessa on ongelmia erityisesti ravintolasektorilla. Lihatalot eivät pysty takaamaan pihvilihan kotimaisuutta tai sitä, että koko toimitettava erä on taatusti pihvilihaa. Kotitalouksista parhaassa asemassa ovat ne, jotka tekevät ostoksensa erittäin hyvin varustetuissa ruokakaupoissa tai ostavat pihvilihan suoraan tuottajalta.

Suoramyyntistä on tullut tärkeä jakelukanava pihvilihalle. Siihen on kaksi merkittävää syytä: tuottaja ei koe saavansa pihvilihasta laatua vastaavaa hintaa lihataloilta, ja kuluttaja puolestaan arvostaa saatavuuden lisäksi syöntilaatua, lyhyttä toimitusketjua ja tietoisuutta lihan alkuperästä. Suoramyynti lisää kuluttajien mielenkiintoa pihvilihaa kohtaan, mistä on hyötyä koko pihviketjulle.

Luomuelintarvikkeiden markkinaosuus on Suomessa noin 2 %, mutta kiinnostus luomua kohtaan on selvässä kasvussa (Pro Luomu). Luomutuotannon säännöt ovat helposti toteutettavissa pihvikarjankasvatuksessa, erityisesti emolehmätuotannossa. Luomupihvilihan kuluttajakysyntä ylittää tarjonnan, joten sen tuotantoa tulisi lisätä nykyisestä.

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 31. Pihvilihan saatavuus varmistetaan sekä suoramyyntissä, vähittäiskaupassa että ravintolakaupassa*
- 32. Valikoimaa lihan leikkuussa on aidosti saatavilla ja kuluttajien toiveet huomioidaan*
- 33. Kuluttaja ymmärtää erot ulkomaisen ja kotimaisen naudanlihan välillä koskien niin eläinten hyvinvointia, ympäristöystävällisyyttä kuin hygieenistä laatua, sekä näiden tekijöiden vaikutuksen tuotteen hintaan*

10. Viestintä

Kotimaisella pihvilihalla on hyvä tarina. Tuotantosuunnan vahvuudet tulee kääntää eduksi ja liittää suomalaisen pihvilihan brändiin.

Ruotsissa naudanlihan kotimaisuutta korostetaan Kött från Sverige –alkuperämerkinnällä. Suomessa lihalle ei ole omaa kotimaisuusmerkintää, sen sijaan meillä on kaikille elintarvikkeille yhteinen ”Ruokaa omasta maasta – Hyvää Suomesta” –merkki. Merkinnän arvostusta tulisi parantaa, jotta sillä olisi vaikutusta tuottajahintaan.

Lihaa koskevat merkintähankkeet ovat perustuneet mm. eläinterveyteen (Laatuvastuu), ympäristönsuojeluun (WWF lihaopas), eläinten hyvinvointiin tai luonnon monimuotoisuuteen.

Haasteena on, että merkintäjärjestelmien luominen ja kriteerien valvonta aiheuttavat tuottajille lisäkustannuksia, jotka eivät näy tuottajahinnoissa.

Lihaa koskevan kuluttajaviestinnän ongelmana on vastuunjaon vaikeus, mikä näkyy keskinäisen koordinaation ja yhteistyön puuttumisena. On epäselvää, kenen tulisi viestiä lihasta ja miten. Nykyisellään viestit jäävät hajanaisiksi ja osin ristiriitaisiksi, mikä mahdollistaa lihavastaisten tahojen suhteettoman suuren näkyvyyden mediassa ja yleisessä keskustelussa.

Lihavastaisen yleisen keskustelun ja ruokatrendien rinnalle tarvitaan neutraalia asiantietoa pihvilihasta. Liha-kasvis -vastakkainasettelun sijaan on korostettava, että laadukas pihviliha on osa monipuolista ruokavaliota: **suomalainen voi hyvällä omallatunnolla syödä kotimaista pihvilihaa osana monipuolista ruokavaliota.**

Tavoitteet ja toimenpiteet:

- 34. Pihvilihaan liitettävät laatu- ja alkuperämerkinnät ovat selkeitä, luotettavia ja taloudellista lisäarvoa tuottavia*
- 35. Lihätiedotuksen toimintaa tehostetaan*
- 36. Pihviketjun toimijoiden kesken perustetaan viestintäverkosto, joka yhteistyössä edistää pihvilihaan liittyvää viestintää ja kuluttajavaikuttamista*

Tiivistelmä

- Pihvilihan tuotannolle on hyvät lähtökohdat ja valmiudet Suomessa. Panostetaan pihvikarjaan ja lisätään sen osuutta naudanlihantuotannosta 25 prosenttiin
- Parannetaan pihviketjun osapuolten keskinäistä ymmärrystä ja luottamusta. Tehdään pihviketjusta markkinalähtöinen ja kustannustehokas, jaetaan tulot reilusti eri osapuolten kesken.
- Keskitytään kannattavuuteen. Kustannustehokas pihvilihan tuotanto perustuu tilan olosuhteiden ja tuotantostrategian mukaiseen eläinvalintaan, laidunten ja rehujen tehokkaaseen hyötysuhteeseen sekä taitavaan toiminnan johtamiseen.
- Lisätään nurmialaa ja tietoutta nurmesta. Laaditaan kansallinen nurmistrategia.
- Arvostetaan suomalaisen pihvilihan puhtautta. Ymmärretään korkean laadun tuoma lisäarvo ja hinnoitellaan tuotteet sen mukaisesti
- Tunnustetaan laiduntamisen myönteiset vaikutukset luonnon monimuotoisuuteen. Tuetaan laiduntamista tukipolitiikassa ja lainsäädännössä. Hyödynnetään laiduntamista kaupallisena lisäarvona pihvilihalle.
- Parannetaan kotimaisen pihvilihan kilpailukykyä käyttämällä eläinten hyvinvointia kaupallisena kriteerinä. Jaetaan kuluttajille asiantuntevaa tietoa eläinten hyvinvoinnista.
- Kehitetään tehokkaita lannankäsittelymenetelmiä ja toimintatapoja ravinteiden hyötykäytön lisäämiseksi
- Yksinkertaistetaan tukijärjestelmää ja vähennetään valvontojen byrokratiaa. Kohtuullistetaan räikeimmät sanktiot ja maksetaan tuet investointien kannalta oikeana ajankohtana
- Lisätään pihvilihan markkinointi- ja vientiosaamista, tehdään yhteistyötä lihateollisuuden ja kaupan kesken vientimarkkinoiden avaamiseksi
- Varmistetaan pihvilihan saatavuus eri jakeluteissä. Huomioidaan kuluttajan toiveet valikoiman osalta.
- Lisätään kuluttajan ymmärrystä ulkomaisen ja kotimaisen naudanlihan eroista. Kerrotaan eläinten hyvinvoinnista, pihvikarjankasvatuksen ympäristökijöistä ja lihan puhtaudesta sekä näiden tekijöiden vaikutuksesta tuotteen hintaan
- Jaetaan kuluttajille puolueetonta asiantietoa pihvilihasta. Suomalainen voi hyvällä omallatunnolla syödä kotimaista pihvilihaa osana monipuolista ruokavaliota.

Pihvikarjastrategia 13.10.2017

Strategiatyö on jatkuva prosessi, jota päivitetään yhteistyössä Pihvikarjaliiton sidosryhmien kanssa.

www.pihvikarjaliitto.fi > pihvikarjastrategia